

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudců Evy Šonkové a Štěpána Výborného v právní věci žalobkyně: **I. A. R.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 11, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 9. 2024, č. j. KRPA-279802-23/ČJ-2024-000022-MIG, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2024, č. j. 2 A 45/2024-20, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 11. 2024 kasační stížnost žalobkyně proti v záhlaví označenému rozsudku městského soudu. Tímto rozsudkem městský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 9. 2024, č. j. KRPA-279802-23/ČJ-2024-000022-MIG, jímž bylo podle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, rozhodnuto o prodloužení doby zajištění žalobkyně za účelem předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Žalobkyně byla ve smyslu § 129 odst. 1 téhož zákona zajištěna rozhodnutím žalované ze dne 3. 9. 2024, č. j. KRPA-279802-9/ČJ-2024-000022-MIG. Doba zajištění žalobkyně byla nyní napadeným rozhodnutím žalované prodloužena o 27 dní.

[2] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku. V jeho odůvodnění uvedla, že pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl, vznikla by jí větší újma, než jaká by jeho přiznáním vznikla jiným osobám (jiným osobám by žádná újma nevznikla). Uvedla, že žije v České republice již dlouhodobě, dodržuje místní zvyklosti, funguje ve společnosti nekonfliktně a bez problémů. Přiznání odkladného účinku by tedy ani nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Závažná újma by stěžovatelce vznikla v důsledku jejího vycestování do země původu a měla by podobu ztráty možnosti vystupovat osobně v probíhajícím soudním řízení a další újmy spojené přímo s pobytem v zemi původu.

[3] Žalovaná se k návrhu stěžovatelky nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek [§ 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Pro posouzení stěžovatelčina návrhu je podstatné, že stěžovatelka již v současné době není zajištěna na základě rozhodnutí žalované, které bylo přezkoumáno rozsudkem městského soudu, jenž je předmětem tohoto řízení o kasační stížnosti. Žalovaná vydala dne 25. 10. 2024 rozhodnutí č. j. KRPA-279802-32/ČJ-2024-000022-MIG, kterým byla doba zajištění opětovně prodloužena o dalších 30 dní. Toto rozhodnutí svými účinky nahradilo rozhodnutí, o které jde v nyní posuzované věci, a které tudíž již nevyvolává žádné právní následky. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy ani nemohlo mít jakýkoliv dopad do právní sféry stěžovatelky, resp. by nemohlo odvrátit jakoukoliv újmu na stěžovatelčině právním postavení.

[6] I kdyby však rozhodnutí žalované právní následky nadále vyvolávalo, je třeba podotknout, že je to stěžovatelka, kdo je povinen vylicít a osvědčit újmu, která může být rozhodnutím žalované vyvolána (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatelka ve svém návrhu neuvedla nic, co by nasvědčovalo tomu, že by jí hrozila jakákoliv újma v důsledku prodloužení doby jejího zajištění. Hrozbu újmy stěžovatelka spatřuje toliko v důsledku jejího případného vycestování do země původu. Takové účinky však rozhodnutí o zajištění či o prodloužení doby zajištění vyvolat nemůže, resp. jeho účel je právě opačný.

[7] V této souvislosti lze rovněž odkázat na usnesení NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 130/2011-71, a na navazující judikaturu (z nedávné doby viz usnesení ze dne 20. 11. 2024, č. j. 4 Azs 235/2024-29, ze dne 19. 6. 2023, č. j. 4 Azs 186/2023-24, ze dne 12. 6. 2024, č. j. 8 Azs 141/2024-35, či ze dne 14. 3. 2024, č. j. 5 Azs 38/2024-30), z níž vyplývá, že z povahy institutu zajištění cizince, resp. rovněž prodloužení doby zajištění nepřichází přiznání odkladného účinku v úvahu, neboť by zcela popíralo a mařilo samotný smysl a účel zajištění, kterým je časově ohraničené omezení osobní svobody. I z tohoto důvodu tedy nemohl být stěžovatelčin návrh úspěšný.

[8] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud stěžovatelčin návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl.

pokračování

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti lze považovat pouze za rozhodnutí předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu